

O
3
9

1

NÂZIM HİKMET

NAİL: V.

$1+1=BİR$
TUSTAV

Duvar •• Süküüt •• Meşin kaplı kitap •• Yeni
sanatın akıntı •• Kadavra •• Dışarınu Dışarıl

Nâzim
Hikmet

TÜSTAV DUVAR
MEŞİN KAPILI KİTAP
SÜKÜT

TÜSTAV

**İZMİR'DEN AKDENİZE DÖKÜLEN
VE YAKINDA BOMBAY'DAN HİNT
DENİZİNF DÖKÜLECEK OLAN
EMPERYALİZMIN ŞARKI
SARAN DUVARı HAK -
KINDA YAZILIŞTIR**

Karataştan çerçeveye gömülen,
güneşi parça parça bölen
demir parmaklık..

Dayadım
alnıımı

demir parmaklığı;
parmaklık alnııma
gömüldü.

Kemikli geniş alnıımı parça parça böldü..

Alnım:

parmaklığı dayalı.

Yüzüm:
kana boyalı.
Bu kan benim kanım.
Eşyayı bu kanlı perdeden görüyor gözüm.

Kara taştan çerçeveye gömälen,
güneşi parça parça bölen
demir par-mak-lık

Orda;
o duvarda,
 o duvarın dibinde
 bizimkilerin bağlandı kolları.

O duvari
 bizim için yaptılar.,

O duvar
 darağaçlarının sabunlu ipi
 gibi

O duvar;
 o duvarda keskinliği var
 kanlı etleri parçalıyan
 yosunu, ıslak
 dişlerin ...

O duvar;
gözleri afyon dumanlı keşşelerin
bellerindeki kara kuşak gibi sarılmış
kürenin girtlağına !.

O duvarın ilk temel taşı,
emperyalizmin ilk adımından geliyor.

O dnvarın dibinde ,
bizimkilerin
Eyfeller gibi kemikleri yüksliyor.

O duvarın bir ucu:
tahta sapanlı sarı Çin'de;
öbür ucu :
çelikleri elektrikli New-York'un içinde.
Her bankada hisse senetleri var
onun.

TÜSTAV

O duvar
Lortlar kamarasından lord Gürzon'un
noktaları imparator armalı bir nutku gibi geçiyor.
Eyfelin tepesinden avlarını seçiyor,
dayanarak Hindenburg'un altın civili heykeline
topluyor Berlin sokaklarını eline.

O duvarın taşlarına sürterek dilini
kara gömlekli Musulini
bekliyor nöbet.

İtalya'nın çizmesi
yüzüyor kanda!!

O duvar
ikinci bir Balkan gibi yükseliyor Balkan'da!

O duvar.

O duvar, o duvar..

O duvarın dibinde
bizimkiler kurşunlanıyorlar!..

O duvar

kadar

uzun bir destanı var,

o duvarın dibindeki her bir karış yerin.
O duvarın dibinde ölenlerin
koparıyorlar erkekliğini ,

gençlik aşısı yapmak için

milyonerlerin

kibrit çöpünden frengili iskeletlerine!

Milyonerler
gömülüp öruspuların etlerine
bir radyo- konser gibi dinliyorlar:
o duvarın dibinde verilen
kurşun sesiyle yere serilen
idam emirlerini!.

O duvar,
o duvarın dibinde seferberlik var.
1914 den daha büyük,
daha mel'un
bir seferberlik..

Karanlıklar

güneş altında nasıl kaçarsa bir deliğe,
koşuyor emperialistler
bu seferberliğine :

TÜSTAV
Britanya dretotlarının cemiyeti akvamı,
beyaz eldivenleri barut kokan diplomat,
çürülmüş insan eti müstahsili
emperialist Jeneral,

II inci Enternasyonal;
zehirli çiçeklerini toplamak için
“din,, in

toprağını gübreliyen, kazan,
eserlerini bankontlara yazan
filozof,

permanganatın işsiki şair,
ölüm suai satan kimyager,
hepsi seferber,
seferber

o duvarın bayrağı altında..

O duvar,
o duyar, o duvar .
O duvarın dibinde

bizimkiler kurşunlarınyorlar....

Cevap

O duvar
o duvarınız,
viz gelir bize viz !.

Bizim kuvvetimizdeki hız,
ne bir din adamının dumanlı vadinden,
ne de bir hülyanın gönlü yakışındandır.

O yalnız

tarihin o durdurulmaz akışındandır.

Bize karşı koyanlar,
karşı koymuş demektir:
Maddede hareketin,
yürüyen cemiyetin

ezelî kanunlarına.

Sükûn yok, hareket var
bugün yarına çıkar,
yarın bugünü yıkar

ve bu durmadan akan
akan

akan.

Biz bugünün kahramanı,

yarının
münadisiyiz.

Bu durmadan akan,

yıkıp yapan

akışın
çizgilenmiş sesiyiz.

TÜSİAV

Biz,
 Çadımlarını tarihin akışına uyduran
 temelleri çöken emperyalizme vuran,
 yarını kuran
 larız .

O duvar
 o duvarınız,
 viz gelir bize viz!..

1925

TÜSIYAV

Süküt

Dışarda,
 kara zıpkasında kızıl sırmalar yanan
 bir eşkiya hali var
 basabas çakmak çalan havalarda...

Dışarda,
 kara kulak piçaklarla horon oynuyor
 askeroz deresinden yirmi huvarda...

Dışarda..

Biz, içerde susuyoruz,
 sükütümüzün boynuna saphı değil
 kara bir kartalın kanadından kopan bir ok..

Dışarda....

Biz içerde susuyoruz,
 sükütümüzün sırtında düğmeleri ilikli
 eski bir redengot yok..

Dışarda

yüzüyor ateş gemiler gibi rüzgârda
sarı

zafranların
kokuları..

Dışarda....

Biz içerde susuyoruz,
bir fişek yatağında kurşun nasıl susarsa.
Haykırsın sıkısa sükûtumuzdan hızlı
gökkubbenin altında öyle bir sada varsa !!!

Dışarda,
karanlıklarda
çatırıyor deniz böğründen vurulmuş bir orman gibi.

Biz içerde susuyoruz,
susuyor zindan
kani içine akan
yaralı bir hayvan gibi...

TÜSTAV

1929

Meşin Kaplı Kitap

Yaldızlı meşin kabı
Parçalanmış kitabı,
Ay altında dün gece
Deli bir derviş gibi
Mumu sönmüş, rahlesi yere devrilmiş gibi
Okudum saatlerce...

Yaldızlı meşin kabın
Parçalanmış koynunda uyuklayan kitabın,
Çevirdikçe kük kokan her sarı yaprağını
Sandım ki eşiyorum bir mezar toprağını
İnce el yazıları canlandı birer birer

Masallarda çizilen yüzleri gösterdiler :
İblis bir yılan oldu, Adem Havva'ya kandı,
Kardeşini öldüren lânetli ruhu gördüm.

Koca tahta bir gemi ummanlarda çalkandı,
 Ufuklardan güvercin bekliyen Nuh'u gördüm.
 İsmail'in topuğu kumdan çıkardı zemzem.
 Turu sinada Musa kaldırdı kollarını,
 Asasını vurunca yorıldı Bahri kulzem
 Buldu Beni İsrail Kudüs'ün yollarını.
 Zekeriya zikrini
 bir sonsuz aha verdi,
 Doğdu İsa, bikrini
 Meryem Allaha verdi.
 Kureyşî Muhammede kucak açtı Medine.
 Bir ateş mezar oldu Kerbelâ Hüseyin'e....
 Sayıflar döndükçe bunlar hep birer birer
 Doğrulup devrildiler.
 Ay battı güneş doğdu,
 Kalbimde ateş doğdu.
 Yaldızlı meşin kabı
 Parçalanmış kitabı
 Varsın gömülüsun diye bir ebedî uykuya
 attım kör bir kuyuya...

Yazık, yazık bize ki asırlarca aldandık!..

Karanlıkta çizilen izleri görmek için
 Görüp yüzsürmek için,
 Yazık, yazık bize ki bir çirağ gibi yandık..
 Ne gökten necat geldi, ne bir parça merhamet.
 Çalışan esirler İsa, Musa, Muhammet.
 Sade bir satır dua, bir tütsü buhur verdi
 Masal cennetlerinin yollarını gösterdi.
 Ne beş vaktin ezanı, ne Anjelüs çanları.
 Zincirden kurtarmadı yoksul çalışanları
 Yine biz köleleriz, efendilerimiz var,
 Yine her mel'un taşı yosunlanmış bir duvar
 Esir - efendi diye koymuşta adlarını,
 İki bahta ayırmış arzin evlatlarını.
 Efendi işletiyor, esir işliyor yine.
 Yine efendilerin gümüşlü sofrasından
 Kar gibi ekmeğinden, şarap dolu tasından
 Kırıntı, artık bile düşmüyor işliyene.
 Yine biz esir geçen her günün akşamında
 Eve sade bir lokma ekmek getiriyoruz.
 Gece yağmur inlerken evimizin damında,
 Isınabilmek için güneşin bekler gibi
 Birbirine sokulan hasta köpekler gibi

Yırtık yorganımızın altında titriyoruz.
 Çiftimiz, balyozumuz, sonsuz çalışmamızla,
 Asırlardır bağırdı inliyen kazmamızla
 Heyecana geldi de kara toprağın kalbi,
 Kendini teslim eden taze bir kadın gibi
 Çiçeklerle donandı dünya isimli ağaç.
 Biz bu ağacımızın dibinde ölürken aç,
 Efendiler gösterip sırtan dişlerini
 Birer birer topluyor bütün yemişlerini..

Efendiler, ağalar, evliyalar, keşisher
 Ebedî karanlığın boğulsun kollarında.
 Artık temiz ruhların aydınlık yollarında
 Sade bir din, bir kanun, bir hak:

İşliyen — dişler...

1921

Nail: V.

**YENİ SANATIN
AKINI**

FÜSTAV KADAVRA

**DIŞARI III
DIŞARI !**

Yeni Sanatın Akını

Sıcak ;

kızıl bir alev gibi akan

kanlı gözyaşları,

günde bin ton kömür yakan

makina başları

kadar sıcak..

TÜSTAV

Damarlarında erimiş bir demir gibi dolaşan genç-
kanlarına ,

günahkâr kollar bekliyen cehennemin katran-
kazanlarına

meydan okur gibi kaynıyor toprak...

Toprağa gömülülmüş yanmada killi, çıplak ayaklarım,
kuru, killi bir çamur gibi parça parça dudaklarım.

— Haayydaa !
Ok yayda ,
haayyda !

Hep bir ağızdan haykırıyoruz ,
— haayykırrr !

Tahta göğüslü ihtiyarların nasırı elliinden ,
sakız kokulu çam kaplar içinde köy güzellerinden
yılanmış şaraplar gibi dert içenlerin türküsunü!

Cürüklü bir pamuk ipliği gibi kırıyoruz ,
— kırrr !

Tunç bileklerimizi birbirine ekliyen ,
bacaklarımıza dinc atlar gibi köstekliyen
kalın, köhne zincirlerin paslanmış örgüsünü !!!

Mor bir patlıcan gibi cürüklü omuzlarına basarak-
atladık terli sırtlarına şahakalkan atlارımızın , karımızın ,

— Haayydaa !
Ok yayda ,
haayyyda !

Karışıyor nal sesleri at nağralarına ,
açık ağızlar benziyor ateş saçan ejder mağaralarına .
Kuyruklar, şimşekli bir uç gibi
kaçışan bulutlarda ,
uzun, kızıl yeleler ,
alev bir sorguç gibi
savruluyor rüzgârda . . .

— Haaayyydaaa !
Ok yayda ,
haaayyyda !

Bu hızla, bir gün bile sürmez bir asırlık merhaleler..
Doludizgin gidiyoruz, kafamıza dadanan kaplanların-
havada vinlyarak daireler çizen kılıçlarımızın avına ;
benziyor yaz kokusu almış bir yılan kavına ...

TÜSTAV

Hangi kuvvet durdurabilir bu akını ?.

Çelik dağları güneşe tutulan

donmuş bir su gibi ,

granit kayaları ocak taşlarında unutulan

bir ispermeçet mumu gibi

eritmeğe de yeter;

gönlümüzdeki ateş, gözlerimizdeki fer...

— Haaayyydaaa !

Ok yayda ,

haaayyyda !.

TAKIL ;

TAKILIN ,

TAKILALIM

PEŞLERİNE :

RAHMET OKUTTUĞUMUZ YETER ARTIK;

ÇİN AFYONKEŞLERİNE....

İstanbul : 1930

Kadavra

Ay yükseliyor..

Boyu eninden dar ,

obur

bir mirasyedi kadar

kalın,

bodur

ağaçların

arasından..

Ay yükseliyor...

Yollar ıssız;

yalnız

uzaklarda,

karda

TÜSTAV

geziniyormuş gibi haf iff
ayak sesleri,
f iff.. f ifff
ayak sesleri...

Yaklaştı sesler,
duyuyorum sesleri;
 alınan nefesler,
verilen nefesleri;
görüyorum tahta göğüslerin daralıp genişlediğini,
bozuk bir demirci körüüğü gibi işlediğini.....

Bir kafile geliyor;
bir daha,
a—ha !
Bir daha.
Daha]
bir daha.
Saymak nafile ,
kafile
ler geliyor gerçek..

Karı
erkek,
çoluk
çocuk
kayıiyor kumlar gibi,
sıralanmışlar yola;
karakola
götürülen prangabent mahkûmlar gibi ..

Kaçı uykum,
borçlu bir müşteri gibi kaçirdım uykumu;
şimdi düşünüyorum;
bir mum,
işlenmiş bir balmumu kadar sarı
benizli çocukları.

TÜSTAV
Bunlar;
kurbanlık koyunlar
gibi
bir ağılda yaşıyan,
omuzlarında köylü doğmaklılığın azabını,
İnsan olmaklığına acayıp ıstırabını
taşıyan;

yarı diri, yarı ölü
bir sürü köylü
köööyyylü....

He— heyyy!.

Neye sıritiyorsnn be,
zübbe

bey !!!

Bunlar

PALAVRA

değil,

KADAVRA;

hem,
muhteşem

KADAVRA

bunlar..

İnanmıyor musun?

İnanma;

ve sanma

ki, gözlerinin önüne, bu nları eski (bir hasır-
gibi sereceğim.

Kanmıyor musun ??

Kanma;

fakat, düüüüşş önüme sana cehennemde-
bir ders vereceğim.

İstanbul : 1929

TÜSTAV

avuçlarımı parça parça parçaladı kapımın anahtarı,
çıldırmış;
zincirlerini kırmış,
bir idam mahkumu gibi fırladım odamdan dışarı.

Dışarımı Dışarı!

Tütüyor gözlerimde taze bir kadın eti.

Gece;
zifiri,
diri
bir gece;
korkunç,
tunç
bir kapak gibi.

Geçirdim kafama şehveti
alev bir kalpak gibi.
Aldım omuzlarımı 72 delikli müşambamı,
yaktım göz bebeklerimde kırmızı lâmbamı;

Apartimanlar derin bir uykuda,
ayaklarım bir balık gibi yüzüyor suda.
Arşın arşın arşınladım yolları,

nöbetçisi uyuyan kumaş arşınlar gibi;
izbe karakolları,
geçtim bir rüzgâr gibi..

Gittim ileri,
döndüm geri;
geride göz, geride el işaretleri...

durada ne kari,
aşağı, ne kız satılıyor;
bes yukarı,
ırz satılıyor
ırz satılıyor...

TÜSTAV

Vara vara,
ben de vardım bu pazara;
elim bir çingirakta, gözlerim pencelerde,
aralandı kızıl parıltılarla yanan bir perde ;
aynı anda çekildi, kapılardan sùrmeler..

İlk bir deniz suyuna dalar gibi daldım içeri,
gene bir yanda göz, bir yanda el işaretleri...

Köşe başlarında,
merdiven taşlarında
manalı öksürmeler,
manalı öksürükler.

Birer birer,
indi her
pencere örtüsü;
kırmızı ışıklarla boyanan çıplak vücutların süsü:
otuz iki genç dişin bıraktığı çürükler..

Otuz iki genç dişin bıraktığı çürükler:
bir iskelet baş gibi boyuna sıritiyor;

TÜSTAV

bu kahpeler eminim zoraki kıritiyor ,
bir lâhzalık zevk için gelen müsterisine...
Binbir çatlatak dudağın değişgi derisine:
yapıştırdım ben de dudaklamı ,
kenetledim dizlerimi dizlerine...

İste;
her gelişte
bırakılan diş izlerine:

karıştırdım ben de kendi yadigârimi..
0; kollarımın, bacakların arasında kıvrım kıvrım-
kıvrıyor,
belli ki, küllenmiş bir kor gibi ta içinden yanıyor.
Titreyen uçuk dudakları bir erkek ismi anıyor,
belli ki, küllenmiş bir kor gibi ta içinden yanıyor..

Aldım omuzlarımı 72 delikli müşambamı ,
yaktım göz bebeklerimde mor lâmbamı ;
avuçlarımı parça parça parçaladı kapısının anahtarını .
çıldırmış ;
zincirlerini kırmış ,

bir idam mahkumu gibi fırladım odasından dışarı .

Dışarıyıı

dışarı !!!

İstanbul: 1930

TÜSTAV

= 20 Kuruş =

TÜSTAV